

Megyei tanácsülés

Korszerősítések két kórháznál

Fotó: Nagy Tibor

Két, a Maros Megyei Klinikai Kórházat, valamint a dicsőszentmártoni Gheorghe Marinescu Kórházat érintő beruházást hagyott jóvá tegnapi soros ülésén a Maros Megyei Tanács testülete.

Menyhárt Borbála

A Maros Megyei Klinikai Kórház esetében egy, a törvény által előírt szennyvíztisztító állomás építéséről született döntés, a tegnapi ülésen a megvalósíthatósági tanulmány elkészítésére bízott rá a testület. A beruházás becsült értéke 1,9 millió lej.

A dicsőszentmártoni Gheorghe Marinescu Kórháznál a szennyvízhálózat cseréjére van szükség. Péter Ferenc tanácselnök és a kórház vezetősége szerint, valamint a helyszíni szemlélés során is bebizonyosodott, hogy tarthatatlan

(Folytatás a 2. oldalon)

Bálint Márta a Spectrum Színházban

Bálint Márta március 30-án, ma 18 órától a Spectrum Színházban adja elő Egyedül – Székely János 677 sora című egyéni műsorát.

3.

Kenéz Ferenc – 75

Böngészgetem a világhálót, vizsgálgatom az ott fellelhető márciusi lapszámokat, keresem a Kenéz Ferenc 75. születésnapjához kötődő írásokat. Kíváncsi vagyok, hogyan reagálnak a kollégák arra, hogy már ő is elérte ezt a szép kerek évfordulót.

4.

Magyari Sára takázása

Mint a nyelvi kérdésekkel foglalkozó könyvek általában, ez is joggal keltheti fel az olvasók figyelmét. És az eddigi bemutatók élénk és elismerő sajtó-visszhangja szerint kedvező is a kötet fogadtatása.

6.

Kitüntették a Bekecs együttes vezetőjét

Könyv és Gyertya díjat ítéltek oda a megyei RMDSZ Benő Barna Zsoltnak, a nyáradszeredai Bekecs néptáncegyüttes vezetőjének. A díjat március 15-én adták át, a 14 kitüntetett között a legfiatalabb volt a 32 éves Benő Barna Zsolt.

6.

OPTICA OPTOFARM
A látás szakértője

Szolgáltatásaink:

- kontaktlencse-felírás és rendelés
- ingyenes szemüvegfelírás komputeres szemvizsgálattal
- mindenik szaküzletünk orvosi szakrendelővel van felszerelve, ahol teljes szemvizsgálatot végzünk, a pácienseinket küldőpapír nélkül fogadjuk
- a gyerekvizsgálatokat speciális fotorefraktométerrel végezzük (kellemetlen pupilatágítás nélkül, távolsági fotózással)
- kötelező éves szemvizsgálatok cégek részére
- korszerű számítógép-vezérlésű japán NIDEK gépekkel bármilyen kerettípusba bedolgozunk plasztik- és üveglencsét egyaránt (gyors, olcsó és precíz munkával)
- szemüvegjavításokat végzünk (keretek forrasztása)
- új amerikai készülék látásjavításra, kancsalságra
- terápiák betegség és sérülés utáni rehabilitációra, memória-, reflexek, mozgás- és tanulászavarok javítására

Marosvásárhely:

- ▲ Posta utca 3. sz. Tel: 0265/212-304, 0365/410-555
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 49. sz. Tel: 0265/263-351, 0365/410-557
- ▲ Rózsák tere 53. sz. Tel: 0265/250-120, 0365/410-559
- ▲ Dózsa György utca 64-68. sz. (a Kaufland udvara). Tel: 0265/265-205
- ▲ Köztársaság tér 5. sz. Tel: 0365/430-939

Szászrégen:

- ▲ Iskola utca 11. sz. Tel: 0265/512-042, 0365/410-558

Szováta:

- ▲ Fő út 196. sz. Tel: 0265/577-282
- ▲ A Danubius Hotelben. Tel. 0742-100-323

Húszéves a Szászrégen és Vidéke Születésnap a nagy családban

Családias, bensőséges hangulatban zajlott március 26-án, kedden délután a radnótfajai református kistemplomban a Szászrégen és Vidéke helyi kiadvány megjelenésének 20. évfordulójára szervezett ünnepség. A rendezvényt Fábian András főszerkesztő szervezte.

Jó volt látni, hogy nagyon sokan eljöttek, mindazok, akik az évek során valamilyen módon támogatták a lap megjelenését, írásaikkal, tanácsokkal, anyagilag vagy csak egyszerűen úgy, hogy hűséges olvasói voltak. Nem kétséges, hogy kezdettől fogva napjainkig a szászrégeni és a környékbeli községek magyarságának jelentős fórumává vált a kiadvány. Szászrégenben a kommunista rendszer előtt is jelentek meg hasonló jellegű lapok. Ezt a több évtizedes hagyományt követve a Szászrégen és Vidéke a kezdetektől felvállalta, hogy az olvasók elé tárja a város mindennapi gondjait, fórumot teremtsen, lehetőséget kínálva mindenkinek a véleménynyilvánításra. Ugyanígy teret ad a múlt eseményeinek is. Olyan eredeti – máshol nem közölt – történetek jelentek meg hasábjain, mint például a szászrégeni katonai repülőter bombázása a második világháborúban, vagy a Don-kanyart megjárt helybeli katonák visszaemlékezései, és sok más történet a múltból, amelyek nemcsak a szászrégeniek, hanem az erdélyi magyar közösség emlékeztetőit is gazdagították. A lap jól tükrözi a szászrégeni és a környékbeli magyar egyházi és kulturális életet.

Fábian András főszerkesztő – a diák színjátszók irányítója – igazi dramatizált narrációval tekintett vissza a múltra. Az egykori ötletgazda

(Folytatás a 2. oldalon)

MÁRCIUS
30., szombat
 A Nap kel
 6 óra 6 perckor,
 lenyugszik
 18 óra 47 perckor.
 Az év 89. napja,
 hátravan 276 nap.

Isten éltesse!

Ma ZALÁN, holnap ÁRPÁD napja. ÁRPÁD: régi magyar férfinév, az árpa szó -d kicsinyítőképzős származéka. A -d képző a valamilyen bővelkedőt is jelenti, így jelentése azonos lehet „árpás-árpácska” jelentésével. Női párja az Árpádina.

IDŐJÁRÁS
 Változékony idő
 Hőmérséklet:
 max. 17 °C
 min. 0°C

VALUTAÁRFOLYAM
 BNR – 2019. március 29.

1 EUR	4,7628
1 USD	4,2434
100 HUF	1,4840
1 g ARANY	176,1510

Rákóczi-hét

A II. Rákóczi Ferenc Római Katolikus Teológiai Liceum újraindulása utáni első Iskola másként héten április 1 – 4. között az iskola névadójára emlékeznek. Április elsején, hétfőn 10 órakor tárlatmegnyitó: a Főgimnázium régiséggyűjteménye a Maros Megyei Múzeumban (helyszín: a marosvásárhelyi várban levő Régészeti és Történelmi Múzeum emeleti tanácsterme). Április 2-án, kedden: tájfutás, sportnap a diákszövetség szervezésében. Április 3-án szalagavatóra, 4-én pedig emlékkonferenciára kerül sor.

Korszerűsítések két kórháznál

(Folytatás az 1. oldalról)
 a helyzet, több helyen is szivárgást észleltek a rendszeren, ezért ezt a beruházást bele kell foglalják a költségvetésbe. Tegnap a beruházásra vonatkozó dokumentációt, valamint a műszaki és gazdasági mutatókat szavazták meg a tanácsosok. A csatornahálózat cseréje mintegy 4,6 millió lejbe fog kerülni. A jelenleg használatban lévő csatornahálózat közel 100 éves, legutóbb 2004-ben bővítették. A projekt kivitelezése révén sor kerül majd a vezetékek cseréjére, valamint új szennyvíz-előkezelő, elkülönítő és szűrőegységeket alakítanak ki az európai környezetvédelmi normáknak megfelelően.

tábor ismert, ahol római légiós katonák állomásoztak: Marosvécsen, Mikházán és Sóváraddon. Ezen katonai táborok körül civil településeket alapítottak, amelyek a régió fontos vallási, gazdasági és kulturális központjaként működtek. A három közül a legnagyobb muzeológiai és idegenforgalmi potenciállal rendelkező helyszín Mikháza, ahol egykor egy castrum, termálfürdők és település is volt.

Újabb time box pavilonok a mikházi régészeti parkban

A Maros Megyei Múzeum kérésére a megyei önkormányzat tegnap jóváhagyta két újabb time box pavilon (idődoboz) építését a megye köztulajdonában lévő mikházi telken, amelyen a megyei múzeum egy régészeti park működtetését tervezi. A Maros Megyei Múzeum ezen a területen idődobozokat, fából készült és zsinddal fedett pavilonokat állítana fel, melyek révén időutazáson vehetnének részt a kiállítás látogatói. Jelenleg Maros megyében három olyan római katonai

Születésnap a nagy családban

(Folytatás az 1. oldalról)

és a szerkesztők gondolatait idézve szólt a kezdeti lépésekről, majd betekínthettünk a lap történetének mozzanataiba. Hallhattuk, hogy az idők során miként csatlakoztak többen a szerkesztők köréhez, hogyan szélesedett ki a lap tartalma, kínálata, s arról is beszámolt, hogy a piacgazdálkodás kegyetlen világában miként küzdöttek a fennmaradásért. Hogy 20 éve léteznek, és a közösséget szolgálják, több olyan helyi értelmiséginek is köszönhető, akik a mai napig szívügyüknek tekintik fenntartani a lapot, cikkeikkel jelentkezni, véleményt formálni, egyszerűen vállalni azt a közösségi életet, amely összetartó erőként hat a város magyarságának életében. Többen voltak olyanok, akik a 20 év alatt nemcsak a lap, hanem a város magyarságának az életében is meghatározó szerepet vállaltak a maguk szakterületén, tanárként, politikusként, vállalkozóként, képzőművészként, vagy egyszerűen a közélet iránt érdek-

lődőként publikáltak, és akik sajnos már nincsenek közöttünk. Róluk is megemlékeztek. S az egykori szerkesztők, támogatók közül sokan eljöttek a rendezvényre.

Jó volt látni, hallani, hogy van folytatás, jövő, mivel sok fiatal is volt a rendezvényen. Reményt keltő az is, hogy Fülöp Bernadett személyében fiatal egyetemista vállalta fel, hogy folytatja a lapirányítási munkát Fábian András mellett. A műsort színesítették a Nép-színház Kemény János Társulata ifjúsági csoportjának tagjai: Antal Szilárd és Szabolcs, Sándor Tihamér, Bartis Nereman Andrea, Nagy Erika, Baróti Barbara, Sükösd Anita közép- és általános iskolás diákok is, akik az egykori közreműködők vagy a lapban közlők gondolatait tolmácsolták. A hangulatot emelkedettebbé tette zenével, énekkel Gécsi Jancsi és Bondor Anna Renáta, utóbbi a marosvásárhelyi Művészeti Liceum canto szakos diákja.

A múltidézt követően a lapot és szerkesztőit köszöntők szólaltak fel. Elsőként Csernátóni József volt főszerkesztő adott hangot annak, hogy a lap ma is büszkén vállalja fel, amit 20 évvel ezelőtt a zászlajára tűzött: hogy a szászrégeni magyarság erős szellemi vára legyen. Adorjáni László alapító tag, ötletgazda is köszöntötte a jelenlevőket, és megköszönte a jelenlegi főszerkesztőnek, a csapatnak a munkáját. Márk Endre alpolgármester arról biztosította a lap munkatársait, hogy az RMDSZ és az önkormányzat megtesz mindent annak érdekében, hogy továbbra is megjelenjen az újság. Nemcsak „szakmai kötelességből”, hanem azért is, mert édesapja oszlopos tagja volt a szászrégeni magyar közösségnek, a lap munkatársa is, és nagyszülei is jelen voltak az egykori szászrégeni kulturális életben, így erkölcsi kötelessége a lap mellett állni. Menyei Ildikó, a Humana Regun Egyesület elnöke is kö-

szöntötte a szerkesztőket, és megköszönte a kitartó munkájukat. A „nagy testvér”, a Népiújság képviselőjében Karácsonyi Zsigmond főszerkesztő és Vajda György, a lap és ezen belül a Szászrégeni Népiújság szerkesztője is felszólalt, hangot adva annak, hogy azonosulva a Szászrégen és Vidéke küldetésével, továbbra is kitartunk és támogatjuk a megjelenést, hiszen mindkét lap ugyanazt a célt, olvasóközöniséget, közösséget szolgálja.

A szervezők a jelenlevőknek egy-egy emléklapot kézbesítettek, s hogy jó hangulatban zárják a rendezvényt, ennek segítségével tombolán is részt lehetett venni, s a szerencsésebbek – a szokástól eltérően ezúttal nem az ünnepelt, hanem a jelenlevők, az olvasóközönység – ajándékkal távozhattak. De tulajdonképpen a szászrégeni közösség – és nem csak – számára az igazi ajándék az, hogy megjelenhet a Szászrégen és Vidéke, amelynek a Népiújság nevében is hosszú életet kívánunk! (erdélyi)

Csornátóni József és Fábian András

Fotó: Nagy Tibor

NÉPÚJSÁG
 ÖNÁLLÓ
 MAROS MEGYEI NAPILAP
 Kiadja az IMPRESS KFT.
 FŐSZERKESZTŐ:
 Karácsonyi Zsigmond
 LAPSZERKESZTŐK:
 Antalfi Imola
 Benedek István

MUNKATÁRSÁK: Antalfi Imola, Bodolai Gyöngyi, Farczádi Attila, Menyhárt Borbála, Mezey Sarolta, Mózes Edith, Kaáli Nagy Botond, Nagy Miklós Kund, Nagy Székely Ildikó, Nagy Tibor (fotó), Szer Pálósy Piroska, Vajda György. **KORREKTÚRA:** Horváth Éva, Kiss Éva.
TÖRDELÉS: Makkai Katalin, Makkai Melánia, Vajda Gyöngyi.
FŐKÖNYVELŐ: Nagy Melinda. **REKLÁMMENEDZSER:** Borbély Ernő – e-mail: reklam@e-nepujasg.ro, tel. 0742-828-647.
REKLÁM-LAPTERJESZTÉS: Madaras Éva Adrienn, tel/fax: 00-40-(0)265-268-854. **APRÓHIRDETÉS:** Petres Emilia.
SZERKESZTŐSÉG: 540015 Marosvásárhely, Dózsa György út 9. szám, II. emelet. Internet: www.e-nepujasg.ro E-mail: nepujasg@e-nepujasg.ro
Telefon: titkárság: 0265/266-780 és tel/fax: 0265/266-270. közösségszolgálat: 0365/410-440, 0265/266-780. **Nyomda:** Palatino.
 A szerkesztőség véleménye nem feltétlenül azonos a szerzők véleményével.
Előfizetés a postahivatalokban, postásoknál és a szerkesztőségben, tel.: 0742-828-647.
Hirdetési irodánk nyitvatartási rendje: hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 8-16 óra, péntek: 8-15 óra, szombat zárva, vasárnap: 10.30-14.30 óra között.

642357800069
 ISSN 1220-3475 (print);
 ISSN 1584-3238 (online)

**SZERKESZTETTE:
NAGY MIKLÓS KUND,
1377. sz., 2019. március 30.**

Székely János

MÁRCIUS

*Az ízek és szagok
Magokban és rügyekben
Várják a hónapot,
Amelyben megszülettem.*

*Ez az én hónapom –
Erről se jót, se rosszat!
Legjobban én tudom,
Mi jót, mi rosszat hozhat.*

*Jó: a kölyöksapat,
A barkászó gyereknép.
Nem jó: ha még kitarat
Fagy és halottmerektség.*

*Nem jó: ha megmarad
A réten a fagyott hó.
Viszont hogy fent halad
A nap, az már nagyon jó.*

*Nagyon jó még a szél,
Amint nevetve hussan.
Nem jó: születni és
Meghalni márciusban.*

(1976)

Ábrahám Jakab grafikája az EMÜK plakátján szerepel. A brassói grafikus kiállítása pénteken nyílt meg a sepsiszentgyörgyi Erdélyi Művészeti Központ III. emeleti galériájában. A művész több mint négy évtizede lépett be a köztudatba, azóta számos sikeres tárlata volt, a mostani visszatekint eddigi gazdag pályájára. Rajzok, metszetek, egyedi és sokszorosított grafikák egyaránt láthatók az április 26-ig megtekinthető kiállításon.

Bálint Márta a Spectrum Színházban

A Budapesten élő, Kossuth-díjas színésznő újra itthon, kedves marosvásárhelyi közönsége előtt állhat színpadra. És fordítva: a színházszerető vásárhelyiek megint láthatják, hallhatják egykori kedvencüket. Bálint Márta március 30-án, ma 18 órától a Spectrum Színházban adja elő *Egyedül – Székely János 677 sora* című egyéni műsorát. A költő 90 éve született, a versszínházi est főhajtás az ő emléke, életműve előtt. Nem új a produkció, a művésznő 2002-ben mutatta be először. Azóta sokfelé számtalanszor megszólaltatta szülővárosa huszonhét esztendeje elhunyt nagy írójának líráját, az est anyagából CD is megjelent. Van, aki erről tudhatja, milyen az, amikor Bálint Márta tolmácsolja Székely János verseit. Még teljesebb viszont azok élménye, akik bejuthatnak a mai előadásra, és ismét megízlelhetik a Bach-muzsikával is telített, élő versszínház varázsát.

Bálint Márta 2016 májusában Csíkszeredában vendégszerepelt ezzel a műsorával. Akkor erről így nyilatkozott a Hargita Népe munkatársának, Csata Orsolyának: „Székely János Semmi-soha című kötete 1994-ben jelent meg, már halála után. Ajándékba kaptam ezt a könyvet, szinte »meleg« volt még, hisz majdnem egyenesen a nyomdából jutott el hozzám. Kinyitottam a kötetet, a Zene című vershez nyílt ki. Akkor egy olyan élethelyzetben voltam, hogy az én lelkem is úgy kavargott, ahogy a költőé a versben. Mondtam, hogy nincs igazság, nincs érték, nem az érték győz... És annyira érdekes volt a találkozás ezzel a költeménnyel abban az élethelyzetben, hogy elkezdtem lázasan olvasni Székely Jánost. Egész közel került hozzám. A magyar irodalom magányos óriása volt, és a magányos jelzőt az egész életére rá lehet mondani. Rendkívül erkölcsös ember volt, tisztességes, egyenes gerincű, aki azt hitte, hogy az emberek, amit gondolnak, azt is mondják. Ezt az őszinteséget a maga számára is kötelezővé tette. Ez van a költészetében is. Az ő gondolatain keresztül magamról is sok mindent el tudok mondani.”

Minden egyéni estjével gazdagodott valamivel, és közönségét is gyarapította sok-sok élménnyel. Marosvásárhelyen legutóbb 2016 decemberében Marina Vlady *Megszakított repülés, avagy szerelmem, Viszokij* című monodrámájával aratott nagy sikert a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Kistermében. Az ünneplés biztos most sem marad el. Az újratalálkozásig hadd idézzük fel olvasóinknak Bálint Márta egyik önvallo-mását. A színművésznő honlapján is olvasható:

„Gyermekkori álmom teljesült be azzal, hogy színész lettem. A színpad varázsa nagyon korán megérintett, elbűvölt, és magával ragadott: valósággal beszippantott a színház, és attól fogva a színészi pálya hivatásommá vált, és szó szerint kitölti egész életemet. Számomra a színjátszás csoda és gyönyörűség egyszerre. A színház az átváltozás gyönyörűségét kínálja, az átváltozás révén pedig néző és színész közösen élheti át a reményt hozó és olykor vigaszt nyújtó csodát, a játék mindig változó, mindig újat és mást, de mindig mély emberi tartalmat hordozó üzenetét. Ezt a csodát hosszú évekig élhettem át szülővárosomban, Marosvásárhelyen, ahol felcseperedtem és ahol színésszé értem, ahová ezer szállal kötődöm. Ott végeztem a Szentgyörgyi István Színművészeti Főiskolát, és ott váltam vezető színésszé a helyi Nemzeti Színházban, ahol olyan nagyszerű rendezőktől tanulhattam, mint Harag György, Hunyadi András és Tompa Miklós. Miután családommal Budapestre költöztem, pályám fordulatot vett, és egyúttal gazdagodott is: a színészi hivatás gyönyörűségét másként élem most meg. Viszont változatlanul minden ideg-számmal arra törekszem, hogy a legjobbat adjam a színpadon, hogy a színház csodáját és gyönyörűségét, a reményt hozó emberi üzenetet teljes egészében átélhesse a néző, és vele együtt jómagam is.”

Legyen ez a közös élmény Marosvásárhelyen is minél gyakoribb, előadónak és közönségének egyaránt!

(N.M.K.)

Kenéz Ferenc – 75

Böngészgetem a világhálót, vizsgálgatom az ott fellelhető márciusi lapszámokat, keresem a Kenéz Ferenc 75. születésnapjához kötődő írásokat. Kíváncsi vagyok, hogyan reagálnak a kollégák arra, hogy már ő is elérte ezt a szép kerek évfordulót. Egy méltatást találok, a jó barát, Árkossy István festőművész köszönti a Magyar Napló idei 3-as számában megjelent szép esszéiben a József Attila-díjas költőt, akihez megannyi közös emlék kapcsolja kolozsvári éveiből. De persze lehet, hogy több más köszöntő is van a magyarországi folyóiratokban, ahol 1989-től él Kenéz, csak én keresgéltem ügynökül az interneten. Nincs két hete, hogy Budapesten találkoztam mindkettőjükkel az Örkény István könyvesboltban, de egy kötetbemutatón mindig nagy a jövés-menés, felfordulás, alig tudunk pár szót váltani. Születésnapjára jókívánságra mégiscsak telt az időből, Árkossynak korábbi, Kenéz Ferencnek közelgő jubileuma alkalmából járt a köszöntés. Azóta már a költő is betöltötte a bűvös háromnegyed századot. Bűvös? Így is lehet mondani, bár nem hiszem, hogy Kenéz így nevezné, ő nem az a lelkendező típus, költészetére többféle jelzőt használhatunk, de

hogyan fellelhető lenne, azt aligha. Vegye csak elő az itthon, majd az anyaországban kiadott köteteit, kedves olvasó, ismételtel meggyőződhet arról, amint beszippantotta az azokban közölt versek, önvallomások szuverén, öntörvényű, hiteles világa. És az eltelt évtizedekben készült interjúkat is érdemes újra fellapozni, a Gálfalvi Györggyel, Lászlóffy Aladárral, Cseke Gáborral, Ferencz Istvánnal és más pályatársakkal folytatott elmélyült beszélgetéseket, amelyekből szintén markánsan kirajzolódik az eddigi közel hat évtizedes életmű és a megalkuvásra hajlandóságot nem mutató tollforgató komoruló, de gyermeki tisztaságát is megőrző arcéle. Nehéz az öntisztuláshoz vezető utat megtalálni, azt végigjárni, különösen nehéz annak a költőnek, aki, mint Kenéz, önmagával örökké elégedetlen. De nem tud, nem is akar másként viszonyulni a világ és a költészet dolgaihoz. „A költészet – nyilatkozta egyik interjújában – nem annyira az igazságkeresés, az ígértetés, a hirdetés, hanem minden másnál sokkal inkább a sóvárgás birodalma, márpedig egy bizonyos koron túl a sóvárgás helyét valami sokkal vigasztalanabb veszi át a szívben.” Ezért sem jók talán az idő múlására figyelmeztető kerek

évfordulók, mint ez a mostani is. Nem űzik el az önmérsztő gondolatokat. A döntéseivel kapcsolatos kételyeket, amelyek még napjainkban is nyugtalanítják. Noha már tisztázta magában, hogy „nem az elmenésben bizonyult gyengének, hanem az ottmaradásban”. Nem akkor hibázott, amikor – az illúziókkal leszámlolva – kimentette a diktatúrából a családot, akkor nem volt elég erős, amikor a rendszerváltás után nem tértek vissza a szülőföldre. A szülőváros, Nagyszalonta, a középiskolai élmények színhelye, Nagyvár, majd a kiteljesedett hozó Kolozsvár nem feledhető, Budapesten, Magyarországon viszont már „génmanipulált” szellemi terméké vált a vers és környéke, létrejött a költészet piaca. Lírikusként ezért sem érezheti igazán jól magát, a „szabadulóművész” nem képes megteremteni szabadságát. Valószínű, hogy ezzel is magyarázható, miért Erdélyben jelentette meg könyvei nagy hányadát azután is, hogy áttelepültek az anyaországba. Itt vagy ott lát napvilágot mostanság újabb kötete? Erről nincs tudomásunk, de várjuk a verseit, egyéb jellegű írásait, azokat, amiket csak ő tud megírni. Isten éltesse sokáig! (N.M.K.)

Kenéz Ferenc

Saját sróf

Ül Arany János,
mintha egy
divatjamúlt,
rég érázsebben,
megbújva,
csöndben.
S szépen, nyugodtan
méri az időnk.
Nem jelzi se csergés,
se villogás,
se ketyegés,
időnként észbe kapunk,
elővesszük,
s felhúzzuk Arany Jánost.
Van neki egy
csodálatos kis srófja,
ami odaillik
bárki két ujjá
közé.
Néha elfelejtkezünk róla,
ül akkor is csendesen,
porosodik,
akár éveket is
az órázsebben.
Aztán észbe kapunk,
elővesszük,
s újra csak rajta mérjük
a pontos időt.

Tele vagyok írva, kitöltve...

Tele vagyok írva, kitöltve,
nincs egyetlen kis üres hely se
rajtam. Megcímzettetek, föladvatok,
a szöveg a titek, nem számított
hogyan akartam, vagy nem akartam.
Sokszor és sokat vakartam, lekaptam,
ám valakik újraírtak, újra belém
írtak valamit, amit újra nem akartam,
kaptam, újraírtak, kaptam,
míg a festék átütött rajtam,
s amit mondtatok, minden betűt,
az egész szöveget, alulról
jól láthatóan a visszájára
írtam. Most lepecsételhetek,
föladhattok, így viszem szét
üzeneteket a világban,
szétszakadóban, össze-vissza
írtan, már nem is anyag, csak
a betű vagyok, a betű, amit
visszaírtam.

Tükörvilágok

Árkossy mester születésnapjára

Hetvenötöd,
hetvennégyem,
szomszédolnak
gyalogszélen.

Amit raktak,
fölparázslak,
ráfúj egyik,
ráfúj másik.

Ami marad,
már csak az van,
mi nem tűnik
Holdban, Napban,

s nem tűnik el
ige-réven,
marad időnk
igenében.

Hogy volt bűn is,
nem csak érdem,
rég átsejlik
az egészen –

létünk múltja
idelátszik,
Barabbásig
és Tamásig.

Igazam van?
Nem tudhatom,
hűvös vagyok,
mint a malom,

függő minden
részecskétől,
nullás liszt a
galambvértől.

Láttatsz embert,
láttatsz szentet,
furylyást és
eszementet,

Szent-Györgyöt és
szentségtelen,
Kondor Bélát,
reménytelen,

állnak veled
mindahányan,
úgy, mint susogás
a hársban.

Finom neszük
rejtjelezed,
s lezárod
az üzeneted.

Jön majd más kor,
erre, másra,
s megrendülten
néz a hársra.

Hogy vagyunk, nem
mendemonda.
(Van, ki nekem
azt kotyogja.)

Még ha túl is
a reményen,
még megcsörren
rabedényem.

Még rám köszön
hetvenötöd.
Még visszaszól
hetvennégyem.

*A költő Árkossy István festőművész köszöntő verse a Magyar Napló 2018. áprilisi számából

Létállapotok. Valóságból növelt dózis

Ungvári-Zrínyi Kata és Fekete Zsolt a megnyitón

Fekete Zsolt munkái ötvözik a fotóművészet és a konceptfotó módszereit. Munkássága bizonyos szempontból a szociofotóval is rokonítható, de a képek nem dokumentarista jellegűek: a fotókon megjelenő társadalmi perifériákon ugyan felgyülemlik mindaz, ami a centrumok működését akár le is leplezheti, de Lovacska képei nem csak lekövetik ezeket a jelenségeket. Elrugaszkodnak a kvázi régészeti, konkrét lelet-halmaztól, és a helyzet társadalmi valóságát a magasba emelik.

A hatás egyszerre reális és szurreális; kulcsa egyrészt a képi minőségre fektetett hangsúly, a médium teljes uralása, másrészt pedig az az érzékenység, amely azokat a potenciális világokat és létállapotokat tárja fel, melyek a konkrét valóságban pusztán lehetőségek.

A fotók helyszíne leggyakrabban a látszólag kietlen táj: köztes tér a természeti környezete és emberi világok között – kollektív és egyéni történetek helyszíne, mint például a Hétfák, családi és generációs kapcsolódásoké, mint Ikland. Néha kidolgozott lineáris narratívák is meghúzódnak a képek vagy a sorozatok háttérében – és ez is hozzájárul a munkák gazdag rétegzettségéhez – de máskor a rögzített képek mögötti történet egyszerűen abban merül ki, hogy a szereplő megjelenik a helyszínen; az esemény a különböző tényezők együtthatása, adott pillanatban, adott térbeli koordináták között. Az alanyok teljes lényükkel jelen vannak; jelenlé-

tük nem válik illusztratívává, de tolaodóvá sem. Ott van az emberi alak, a karakter, egyéni kisugárzásával és teljes fizikai valójával, minden részletében, specifikus jellege szépen kidomborodik. De a hangsúly mégsem ezeken a konkrétumokon van: az egyéni jelenlét az általános emberi létet testesíti meg, az adott körülmények és a helyszín plasztikus jellemzői pedig a momentum megismételhetetlenségét.

A fotókról sugárzó mulandóság paradoxikus: miközben egy adott időpont különlegességéről van szó, ezek a helyszín-szereplő együttállások – a médium kettősségén túl is – időtlennek tűnnek: mindegyik olyan, mintha az egyetlen létező, örök valóságot képviselné.

Megleelő szerzői koncepció, hogy a kiállítófelületet teljesen belepik ezek a valóságok. Felkavaró ez a sok élet és realitás, a szereplők tekintetei, amint velünk szembenézve felmutatják lelküket, a sok részlet, melyek jelentőségét felfedezni véljük vagy a változó konstellációk tükrében újra és újra felkutatjuk, s a néhány plusz külső, képi vagy tárgyi referencia: az aszociációk a Kultúrpalota freskójával, az édesapa festményével, az ablak, amelyen át a Hétfák történeteire nyílik kitekintés... Ahogy a valóság növelt dózisa hatni kezd, valósággal beleszédülünk.

Ungvári-Zrínyi Kata műkritikus

*Elhangzott 2019. március 27-én a marosvásárhelyi K'ARTE Galériában Fekete Zsolt fotóművész kiállításának megnyitóján

Egy asszimiláns feljegyzései

Ágoston Hugó gondolatai Székely Ervin regényéről

Érdekes könyv egy felkavaró témáról. Székely Ervin regénye az erdélyi magyarok identitásproblémáiról szól. Alapvonásaiban róla magáról, a szerzőről, de sok szempontból mindazokról, akik a romániai diktatúra körülményei között szembesültek az asszimiláció „gyakorlati” és tudati, lelkiismereti problémáival, de szembesülnek ma is, a megváltozott körülmények között. Ami nem azt jelenti, hogy egyformák a tapasztalataink, az *Egy asszimiláns feljegyzései* nem teljesen rendhagyó, de még kevésbé „tipikus” sztori.

Nevezhető tehát e regényt fejlődéstörténetnek (persze szempont kérdése, egyesek „visszafejlődéstörténetnek” mondanák), sok iniciatívus mozzanattal – én meghagynám elgondolkoztató, helyenként komikus, helyenként tragikus, olykor abszurd elemekkel átszótt elbeszélésnek. Amiből természetesen jelentős bontakozik ki. (Paul Ricoeur: a „történetek”, az elbeszélések teszik elérhetővé a világot, behatárolt terük a jelentésteremtés elő-

feltétele.) A könyv végkövetkeztetése pedig csak látszólag nem meglepő, valójában nagyon is az.

Regénye elején, egy amolyan indoklásban a szerző többek között ezt írja: „Megjelennek a tények, és sehogyan sem akarnak belesimulni a képletbe. (...) És egyszer csak az egész átalakul valamiféle identitáskritikává. Az ember a racionalitásba, azt is mondhatnám, a józanságba próbál menekülni. De ez sem jó, mert akkor ráeszmél, hogy nem tartozik sehová.” Igen, végül is talán ez a kérdés, másképpen megfogalmazva: tartozik-e az ember valahova, ha ide is, oda is tartozik?

Kinek milyen szerep a legfontosabb: ez határozza meg a fő identitását. Van, akinek fontosabb a nemzetisége, mint a szakmájában betöltött szerepe, vagy akár mint az, hogy ő szülő. Különösen térségünkben az emberek kevésbé büszkék például arra, hogy demokraták (már ha azok), mint arra, hogy románok, magyarok, hogy éppen milyen etnikumba születtek bele. A fő identitásképző: a nemzeti érzés, az dominál mindent a mindennapokban is, a szurkolástól az állampolitikáig. Ezt a kormánypolitikát, a véleményformálók, a kampánytanácsosok rendszerben is használják: mindennapos a választók törzsi ösztöneinek megszólítása, a politikai korrektség maradványainak is a felszámolása; a nép közösségi eszméjéről, a szélesebb társadalmi rétegek számára fontos ügyekről lemondva a politika identitáskasztkra

osztotta a társadalmat, radikálisabb képviselői a diszkriminációig és az erőszakig menően türelmetlenek a más identitásokkal, más gondolkodásúakkal szemben. Figyelem, messze nem (csak) a „románokról”, Romániáról van szó!

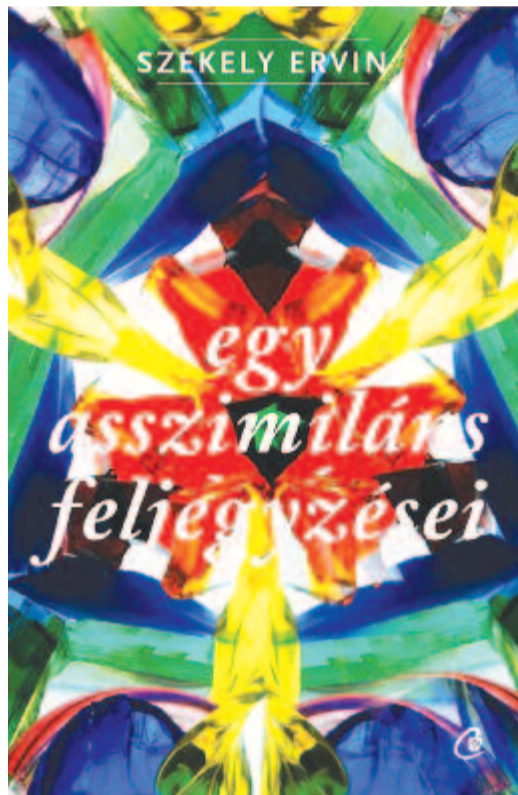
Anélkül, hogy a tudatos állami identitáspolitikával különösebben foglalkozna, hiszen nem tanulmányt ír, Székely Ervin fontos szerepet szán könyvében a szurkolásnak és a politikának mint meghatározó identitásképző magatartásformáknak. És ez nála nem csupán a fontosra való írói ráérzésből fakad, hanem élethelyzeteiből is: abból, hogy éppen milyen mélységeibe merült el az etnikai-kulturális asszimiláció örvényeinek.

Az ember asszimilánssá saját alapértékeinek, identitásának feladásával válik. Ez lehet önkéntes is, gyakrabban történik békés vagy erőszakos beolvadás útján. Mindezek persze sem a valóságban, sem Székely könyvében nem vegytisztán, bedobozolhatóan jelennek meg: minden nagyon össze van keveredve. És minél szövevényesebb az egész, a szerzőt – kiskamasz korától meglett értelmiségi státusza eléréséig – annál intenzívebben foglalkoztatják ezek a dolgok: jönnek, egyik a másik után, mint egy utazás állomásai... ezért vezettem könyvét iniciatívusnak (is).

Ha asszimilánsnak azt tekintjük, aki nemzeti identitást váltott, akkor Székely Ervin természetesen nem asszimiláns. A magyar kultúra nem vezett el számára, „megvan” neki Arany Jánostól és József Attilától Spiró Györgyig mindenki, és ő is „megvan” a magyar kultúra számára. Hogy mégis miért *Egy asszimiláns feljegyzései* a regényének a címe? Nos, biztos vagyok benne, hogy amikor Székely Ervin a könyvről beszél a bukaresti magyar adásban, elmondja ezt is, és elhelyezi újabb regényét a többi sorában – mert a regényei esetében is nyugodtan beszélhetünk fejlődéstörténetről.

Forrás: Bukaresti Rádió magyar nyelvű adása / Vélemény, 2017. október 1.

*Elhangzott 2019. március 26-án a marosvásárhelyi Bernády Házban lezajlott könyvbemutatóon

A 22. Ariadne kiállítás egyik részlete

Ariadne XXIII.

Nyílik a textilművészek marosvásárhelyi kiállítása. A hagyományos rendezvény immár 23. alkalommal kerül a megyeközpont közönsége elé, és mint mindig, a tradíciókhoz is ragaszkodik, de a folytonos megújulást is szorgalmazza. Az ország számos művészeti központjából, a helyiek mellett Kolozsvár, Temesvár, Nagyvárad, Sepsiszentgyörgy, Csíkszereda, Székelyudvarhely, Déva, Iași alkotói közösségéből mintegy félszáz művész nevezett be a Romániai Képzőművészek Szövetsége Marosvásárhelyi Fiókjának idei tárlatára. Az ünnepélyes megnyitóra április 2-án, kedden 18 órakor kerül sor a Kultúrpalota Art Nouveau Galériájában. Ez alkalommal díjazták azokat a textilművészeket, akik az előző Ariadne kiállításon munkáikkal a legtöbb voksot kapták a közönségszavazáson.

Lapozó

Mondjátok: nem voltam elég./ Nem voltam bölcs, sem kiváló, előrelátó./ nem voltam elég tetterős, se bátor./ Bátorság nem fogan magától./ azt kinnal termi meg a félelem:/ gyötrődő kagylóban porszemből gyöngy terem. (Balla Zsófia). Millián tudnak nélküled élni, de egy nem, akit egyedül te örzöl./ Ha nem vagy itt, hiányzol az időből// már ma, és holnap, holtan mindörökké. Háromszor hét esztendőnk azt meséli./ hogy nincs egy perc, mely egyedül megérné. (Báthori Csaba). Az óram szerint két perccel hét előtt jártunk. A

feleség már az utcán strázsált, kezében selymével araszolt előre, és cingár urához képest egészen olyannak tetszett, akár egy birodalmi lépegető. Időnként megtorpant, gyanakvón rám szegezte tekintetét, egyszersmind az uralma felé nézett, mintegy segítséget várva a következő lépést illetően, majd miután nem érkezett fölhatalmazás, indokolatlan lassúsággal folytatta a sepregetést. (Kiss László). Kincseshányamat neked adnám/ ha tudnád mi és merre van/ a csillék merre és az akná/ és minden szónak szene van// kincseshányamat

Smaranda Enache és Simó Márton dedikál március 27-én a marosvásárhelyi Kultúrpalota Kistermében a Mi, székelyek és román barátaink című kötet bemutatóján. Fotó: Farkas Antal

reád hagynám/ hiszen még annyi szén van ott/ érzem az idő furcsán hat rám/ hogy már a határon vagyok. (Demény Péter). A csend próbál utat törni magának a szóruhagtagban. Türelmesen, hosszan túrően, a béke kedvelőjeként – mondhatni pacifista módjára –, szerényen, elnézőn, már-már empatikusan. Valljuk be, ezekkel a tulajdonságokkal nem lehet teret nyerni. Csak a világűrben. Ott meg nincs ember, és az arrafelé keringő atomoknak pedig teljesen mindegy, hogy csend van, vagy sem. Az sem változtatna túl sokat ezen a tényen, ha valaki egész álló nap libahangon kornyikálna. Vicces lenne, de a körülményeket tekintve mégiscsak lényegtelen. A csend tehát kisebbségbe szorultán, marginalizálódva, a társadalom számkivetettjeként tengeti életét. (Magyary Ágnes). Mindenki mondja a magáét/ társalgás ma sem jött létre/ az egymást megsemmisíteni/ igyekvő emberek gyülekezetében// amely már csak a kíváncsiságban/ és a kárörömbben keres békét/ amely már csak a kíváncsiságban/ és a kárörömbben talál békét. (Debreczeny György). És milyen furcsa, milyen idegen volt az arcom, mennyire koravén, a szemgolyóm mennyire finoman remegő, körötte a fehérje mennyire vörös. Ha először látnám magam, akkor is rögtön felismerném, hogy mi a helyzet. Valami nem megy. Valódi mélységeibe még nem volt időm belesüppedni, a lélekjelölét még kint harcol a barikádokon, de jön

már, jön a fekete szárnyú igazság, a tükörte-remben remegő király nyakán már érezni a hóhérpallos hüvösét. Üdv legyen neki, mikor a gall kakas szava szól. (Voloncs Attila). Hálám, mint szentjánosbogár./ parányi jelzőlámpa stopja./ reményromok füstölőg hámván/ felizzó szikrák száza lopva// tán nyelvet öltögetve villan/ világhuzatos kapuresre./ köszönöm mégis, hogy beláttam/ a mámorító mindenségbe. (Eszteró István). A vénasszonyok ott ülnek a padon, a katona fegyelmével öröklőnek a poszton, aszott bőrük a szemük körül mintha még szorosabbra vonná a láthatárt, úgy néznek át rajtunk, világ csúfságán. Nem fogadják a köszönetem, még az enyém sem se fogadják. Persze, jól tudom, hogy a hátam mögött, amint belepek a boltba, rögtön összeborulnak. Mint a habok a végtelen türelmű tengeren. Vég nélkül susognak, csak susognak, susognak. (Efhádez Giza). Az előadás a legparányibb része az igazi találkozásnak. Minden, ami számít, utána valószínűleg meg. Amikor mindenki fedezékké vonul, önmagába. És hallgatásával beszél igazán. Székely János hallgatását magával vitte a halálba. Minden más itt maradt. Úgy bánt el velünk, mint önmagával. (Henn János). Új látomással rendeződnek a föld, a fák, a csillagok./ Világ lesz még, de más világ lesz hiánytalan, ha meghalok. (Székely János). Látó, 2019. március.

(Kn.)

Marosvásárhely megyei jogú város

versenyvizsgát szervez egy megüresedett állás betöltésére az üvegházak, parkok és zöldövezetek ügykezelősége közszolgálatnál

A megüresedett szerződéses állás betöltéséhez a pályázóknak teljesíteniük kell az utólag módosított és kiegészített 2011. évi 286-os számú kormányhatározatban jóváhagyott keretszabályozás 3-as cikkelyében előírt feltételeket.

– egy munkás (gépkocsivezetői) állás – karbantartási és szállítási csoport

Sajátos feltételek:

- általános/középfokú tanulmányok
- szakmai gyakorlat: legalább 5 év
- gépkocsivezetői jogosítvány: B, C, E kategória

A versenyvizsgát az üvegházak, parkok és zöldövezetek ügykezelősége közszolgálat székhelyén (Prut utca 24. szám) szervezik, és magába foglal:

- gyakorlati vizsgát;
- interjút.

A versenynaptár:

- április 15., 12 óra – a jelentkezési iratcsomók benyújtási határideje;
- április 22., 10 óra – gyakorlati vizsga;
- április 30., 10 óra – interjú;

A versenyvizsgálathoz szükséges iratok jegyzéke és a bibliográfia megtalálható az intézmény honlapján, a www.tirgumures.ro-n.

További információk a Marosvásárhelyi Polgármesteri Hivatal székhelyén (Győzelem tér 3. szám), a 85-ös számú irodában, valamint a versenybizottság titkáránál a 0265-268.330-as telefonszám 110-es mellékén igényelhetők.

Dr. Dorin Florea polgármester

Leaszfaltozták a marosvásárhelyi Méh utcát

Marosvásárhely Polgármesteri Hivatalának Műszaki Igazgatósága ezekben a napokban munkatelepet nyitott a Meggyesfalvi negyed övezetében is. „A munkatelep-felelősökkel kilátogattunk a helyszínre, hogy ellenőrizzük a Méh utca aszfaltozásának menetét. Ez az utca köti össze a Raktár utcát és a Băneasa utcát. Köszönetet mondok a környék lakóinak és a gépkocsivezetőknek, akik a munkálatok idején figyelembe vették a forgalomkorlátozásokat” – fogalmazott Claudiu Maior, a polgármester tanácsadója. Szeretném bejelenteni, hogy az elkövetkező időszakban elkezdik az aszfaltozást a Kultúrház utcában is, a Körös és a Prut utcában pedig felújítják a járdákat.

Marosvásárhely Polgármesteri Hivatalának bel- és külkapcsolati osztálya

Az ALDE Maros megyei szervezete támogatja a „Védd meg a városodat!” kampányt

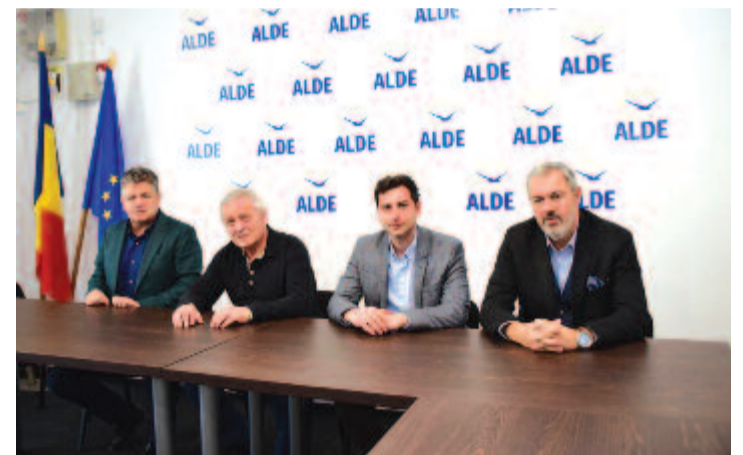
Írj alá te is városod projektjeiért!

Csatlakozunk a Dorin Florea, Marosvásárhely polgármestere által indított „Védd meg a városodat!” kampányhoz.

Évek óta látjuk azokat az akadályokat, amelyekkel szabotálják Marosvásárhelyen a fontos projektek megvalósítását. Ha egyesítjük erőnket, a dolgok megváltozhatnak! Ezért döntöttünk úgy, hogy csatlakozunk és aláírásgyűjtéssel támogatjuk a város projektjeit, ami, biztosak vagyunk benne, hogy számítani fog, és fontos vészjelzés lesz a marosvásárhelyi döntéshozói testület számára.

Kérünk, írd alá te is: a főtéren a virágóránál, a Diamant parkban, a Fortunánál az autóbuzsmegállóban, Meggyesfalván a Record parkban, az Egyesülés negyedben a Darina üzlet előtt hétfőtől péntekig 12 és 18 óra között, szombaton és vasárnap a Somostetón 12 és 18 óra között.

Oprîșcan Doru, az ALDE Maros megyei elnöke

(fizetett hirdetés)

MEGJELENT

A szerencsejáték-függőség a gyakorlatban nem csupán a függő személyiség egyik problémája; a kezelés, felépülés eredményes megközelítéséhez a szerhasználatokat is – elsősorban alkohol, másodsorban kábítószer – tárgyaljuk a téma teljes körű feldolgozásában.

A könyv célja kettős: egyrészt az érintett vagy veszélyeztetett függők és hozzátartozóik, valamint a kezelésben dolgozó szakemberek számára nyújt segítséget. Az olvasmányos, rendszerezett ismeretanyagot tartalmazó könyvet a kliensek művészetterápián készült munkái színesítik.

Kapható a KOBÁK könyvesboltban
Marosvásárhely, Győzelem tér 18.szám

Aranylakodalom

Idén május 13–19. között kerül sor a XXIII. Marosvásárhelyi Napokra. A városnapok keretében május 16-án, csütörtökön megszervezik az ARANYLAKODALMAT.

Az Aranylakodalom elnevezésű rendezvényen azokat a marosvásárhelyi lakcímmel rendelkező párokat ünneplik, akik idén ünneplik házasságkötésük 50. évfordulóját.

A rendkívüli esemény iránt érdeklődő házaspárokat kérjük, iratkozzanak fel április 15-éig a Marosvásárhelyi Polgármesteri Hivatal kulturális, sport-, ifjúsági tevékenységek és lakásügyi osztályán, a 77-es irodában. Hozzák magukkal a személyazonossági igazolványaik fénymásolatát, a házassági bizonyítvány fénymásolatát, valamint az eredeti okiratokat.

Dr. Makkai Gergely alpolgármester